

49 Obuditev Jairove hčere

Triindvajseta nedelja po Binkoštih

Matej 9,18-19 in 23-25:

Medtem ko jim je to govoril, je prišel neki oblastnik. Poklonil se mu je do tal in rekel: »Moja hči je pravkar umrla, vendar pridi, položi roko nanjo in bo živel.« Jezus je vstal in šel za njim, skupaj s svojimi učenci. Ko je Jezus prišel pred oblastnikovo hišo ter videl piskače in razburjeno množico, je govoril: »Umaknite se, saj deklica ni umrla, ampak spi.« Oni pa so se mu posmehovali. Ko so odstranili množico, je vstopil. Prijel jo je za roko in je vstala.

30. april 1872

Tudi to poglavje se prav tako ukvarja z dejanjem ozdravitve, deloma zaradi polaganja Mojih rok in deloma zaradi močne vere trpečega. Naš tekst se ukvarja z vstajenjem mrtve hčerke določenega oblastnika, ki je položil tako veliko zaupanja in vere v Mojo moč, da - kakor je rečeno v Evangeliju - Me je rotil, da pridem v njegovo hišo z namenom, da bi njegova hčerka zopet oživila po polaganju Mojih rok. Verjemite Mi, kjer je tako veliko zaupanje ne morem drugače, kakor da ustrežem prošnji moledovalca, da pokažem vsem ljudem, kaj se lahko doseže z brezpogojnim zaupanjem v Mene. Ko otrok goreče roti svojega očeta, da mu izpolni želje, mu bo oče zagotovo prisluhnil. Kar Sem že poprej rekel o pravem verovanju, velja lahko tudi v tem primeru obuditve od mrtvih, in bi bilo torej odveč, da se to ponavlja. Ti primeri vam zelo jasno razkrivajo, po kateri poti naj človeštvo hodi, da bodo gotovo izpolnjene njihove želje, če so pravične.

Čeprav Sem v tistem času, ko Sem izvedel to dejanje, bil prisoten v Mojem vidnem telesu, se lahko enako doseže tudi v današnjem času; kajti tukaj ni telo tisto, ki je pomembno, temveč Moj Duh. Moj Duh je tudi v vas, kakor je bil v tistem času v Mojih učencih in v tistih, ki so spoštovali Mojo Besedo. Sedaj vam Nisem osebno viden, kar je bolje, kajti če bi Me videli, bi vas to begalo - vedoč, kdo v resnici Sem. Drugačen položaj je bil pri Mojih učencih in ljudeh, ki so Mi sledili, ker so videli v Meni mogoče sila močnega preroka ali celo Mesijo, na katerega so tako čakali, vendar zagotovo ne Gospoda Stvarstva, ki je ustvaril v bivanje vse, kar obstaja.

Kar se tiče obuditve hčerke oblastnika, je bila to nagrada za očetovo brezmejno vero in istočasno vodnik in namig za njo.

To fizično vstajenje v tistem času ustreza duhovnemu prebujenju v današnjem času; kajti kar se je zgodilo in kar Sem takrat udejanjal in govoril, se dogaja tudi sedaj - duhovno. V tistem času Sem potoval od mesta do mesta, od vasi do vasi, pridigal, zdravil in delal dobra dela. Vzpodbudil Sem tiste, ki so bili napol zaspani, in prebudil fizična in duhovna dejanja. In sedaj se, po dolgem času, dogaja enako. Povsod obujam notranje lastnosti duš z nezavednim impulzom; prebujam ljudi s povezanimi

okolščinami, z raznimi nesrečami in trpljenjem tako, da ne morejo popolnoma pozabiti, da so sestavljeni iz več kot ene snovi in da ne zanikajo popolnoma to, kar pripada duhu in duši. Vsepovsod, kakor je bilo tudi v domovanju tega določenega oblastnika, najprej izženem iz hiše piskače in prisklednike, ki želijo dati celo pogrebu vesel izgled. Življenje in njegov namen sta preveč resna; nihče naj se ne igra z njuno spremenljivostjo in nestalnostjo, kakor z otroškimi igračami.

Preden se lahko pridobi resnični vpogled, mora biti notranja hiša urejena, da ima duša čas, da se sama prilagodi, ter se ji lahko postopoma pokaže, kako malo vsebine in trajnosti se lahko najde v posvetnih stvareh, da bi lahko dajala prednost duhovnemu in se ne bo bala nobenega napora ali žrtve, da bi naredila duhovno za svoje lastno.

Na takšen način velikokrat prebudim kakšnega človeka iz njegovega duhovnega spanca. Nanj položim dlani ali se ga dotaknem s prstom tako, da ne bi bil popolnoma izgubljen ali duhovno pogubljen v materializmu. Iz takšne noči duše, se lahko posameznik prebudi le zelo počasi.

Kakor Sem nekoč rekel ljudem, ki so stali naokrog: "Deklica ni mrtva, temveč spi!", tako tudi v tem času pogostokrat kažem, da so ljudje, ki včasih izgledajo kot najbolj pokvarjeni, samo potopljeni v duhovni spanec, in da je potreben samo pravi klic, ki prežene to letargijo ali otopelost in naredi iz lenuha dejavnega delavca v Mojem vinogradu.

Mnoge Sem že prebudil, ki se Mi sedaj tisočkrat zahvaljujejo, čeprav način, na katerega so prišli do spoznanja, ni bil čisto po njihovem okusu. Vendar je bila v odvisnosti od njihove duhovne posameznosti često potrebna vzpodbuda, s katero se je edino lahko napredovalo h končnemu cilju. Vi vsi ste bili prav tako zazibani v udobno duhovno spanje tako, da ste si napravili vašo religiozno vero udobno kot je le mogoče. Zbudil Sem vas z različnimi sredstvi zato, da na novo povzdignem notranje lastnosti vaše duše. Na mnoge izmed vas Sem položil Moje roke in spet Sem se drugih dotaknil samo z Mojim prstom, glede na potrebo so nekateri potrebovali nežen dotik in drugi močnejšo, bolj prepričljivo vzpodbudo zato, da bi vsak prepoznal, kje pravzaprav stoji in koliko bo moral še narediti, da bo dosegel cilj, ali pa da se ga vsaj začne zavedati. Ker cilj, katerega Sem vam določil, ni tako blizu in ga ni tako lahko doseči, Sem moral v vašem primeru najprej izkoreniniti vaše stare ustaljene predsodke na enak način, kakor Sem nekoč razgnal piskače ob smrtni priložnosti, preden se lahko razume narava Mojega nauka.

Kar Sem dosegel z varni na tako mnogo različnih načinov, se danes dogaja s celotnimi narodi. Tudi tam Sem izgnal hrupne glasbenike, piskače in bobnarje, ki so

nagnjeni k veselju tudi celo nad grobom. S stisko streznjujem narode. Osvobajam jih zablode, da je posvetno poželenje, ki se žene samo za užitki, glavna človekova težnja. Z izredno neprijetnimi dogodki, jih na žalost učim o nestalnosti posvetnega napuha, posvetne slave in posvetne lastnine, in jim dokazujem večno trajanje duhovnih zakladov.

Tako se bo godilo posameznikom, celotnim narodom, vladarjem in duhovnikom. Vsem tem kažem, da obstaja še Nekdo nad njimi, ki, čeprav trpi, da delajo, kar so izbrali, edini drži v rokah niti povezovalnih okoliščin in odnosov, in ki ve, kako kot takšno, vse koristno uporabiti - celo najbolj zlobna človeška dejanja - v najboljše dobro človeštva kot celote in posamezno.

Doslej niti posamezniki, niti narodi ne vedo, kaj resnično želijo. Vendar samo počakajte! Naj bodo najprej izgnani glasbeniki, čemur bo sledilo bolj resno razpoloženje in večje zavedanje. Okoliščine se bodo prečistile in nenaravno, nezakonito, in pretiravanje, bo moralo narediti prostor resničnemu in neminljivemu. Veliko bo odpora s strani mnogih, vendar se mora zdravilo zaužiti in grenka kupica izprazniti do samega dna.

Ker je človeštvo tako daleč zašlo s prave poti, mora seveda tudi pot nazaj biti dolga, - toda mora se vrniti! Zanj je nujno, da razume, da obstaja samo eden Bog in eno kraljestvo duhov, in vse ostalo služi kot podnožje; in da materialne stvari, čeprav zvesto globoko cenjene, nimajo nobene stalnosti in ne morejo zagotoviti trajnega veselja.

Tisoči v zmoti hitijo po napačni poti v zgodnjo smrt. Nezreli zapustijo ta svet in še celo bolj takšni prispejo v onostranstvo. Kaj bo iz njih nastalo? Tukaj ne morajo ostati, in tam jim tudi ni všeč. Oh, ne poznate hude muke takšnih duš, ki tavajo okrog neodločne! Časovni svet, sedaj za njih izgubljen, jim ni več dosegljiv, in duhovni ne ustreza njihovim predstavam ali njihovemu značaju.

Tako to gre, ko ljudje, celo celi narodi, do skrajnosti zavračajo svojo duhovno srečo, se oprijemajo materialnih stvari in ko nazadnje izgubijo materialno, so nezmožni, da naredijo duhovno za svoje lastno. To je njihova lastna napaka. - To je vzrok Mojim klicem prebuditve. Nisem zaman rekel: "Če vaše oko greši, ga izpulite, kajti bolj vam koristi, da prispete z enim očesom v boljši svet, kakor da se izpostavite največjim duhovnim mukam z obema očesoma!"

Sprejemajte vsa dogajanja kot darila ljubezni, kakorkoli in kadarkoli že pridejo; kajti Jaz vem najbolje kako, kdaj in s kakšnimi sredstvi lahko privedem zapeljane ljudi in grešne narode na pravo pot in jih na ta način pravočasno rešim pred popolnim propadom.

Učili so vas o vicah, kjer naj bi se duše očistile svojih zlobnih strasti, preden so lahko sprejete v nebesa. Vendar vam rečem: Način, na katerega so vam predstavljene vice je skrajni nesmisel; vendar pa duhovno obstajajo v človeku samem. Tam mora biti vse, kar je zlobnega, najprej očiščeno, preden se lahko vsakdo počuti kakor doma v boljših okoliščinah; in k temu očiščenju prispevam veliko s pošiljanjem raznovrstnih nasprotij in stisk. Tako prebudim v človeški duši speče dobre lastnosti z namenom, da bi se leta zbrala, ter odločno borila proti zlu in odstranila vse, kar bi ji lahko škodovalo.

Ko Sem nekoč rekel: "Deklica ni mrtva, temveč spi!", so se Mi smejali. Na enak način Me tudi danes le maloštevilni razumejo, ko jih želim vzdigniti, čeprav je to v njihovo najboljšo korist. Potemtakem stremite za tem, da boste razumeli Moje namige in opozorila, da boste lahko opazili, kdaj se vas Bom dotaknil z Mojim prstom v vaše lastno dobro! Ljubeč oče, ki zelo skrbi za blagostanje svojih otrok lahko samo na novo oblikuje, vendar nikoli kaznuje. Tega se vedno zavedajte! Amen.

Gozzfried Mayerhofer
Gospodove pridige